

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

*'The first desire, first concern
of a disciple of Jesus,
is that God be recognized as God'*

*Rj. Eks. dr. Alojzij Ambrožič
Nadškof torontske nadškofije.*

LETNIK XLI

MAJ 1990

ŠT. 5. NO. 5

APRILSKE VOLITVE V SLOVENIJI

DEMOS JE ZMAGAL V DRUŽBENO - POLITIČNEM ZBORU

Prve svobodne in tajne volitve v Sloveniji po šestdesetih letih kočljivih in narejenih volitev so za nami.

Sestdeset let Slovenci nismo imeli priložnosti, da bi se politično izživljali v svobodi, v demokratični ureditvi, v pravni državi. Dobrih deset let nas je dušila beograjska centralistična diktatura, skoraj pet let popolnega brezpravja sta nam prinesli okupacija in revolucija. Skoraj petinštirideset let je Sloveniji vladal komunistični totalitarizem, ki ga je Edvard Kocbek v svojem dnevniku zapisanem 7. februarja 1952 opisal takole: "...policijska država, z izživljanjem primitivnih in brutalnih oblastnikov in aktivistov, s popolno zagato gospodarskega eksperimentiranja, z ustrahovanimi množicami in demoraliziranimi intelektualci, z moralno in duhovno izgubljeno mladino, z birokracijo, šovinizmom in ideološko strastnostjo, s podhranjenostjo velike večine ljudi in elito oblastnikov, ki so ljudstvu po načinu življenja in čustvovanja popolnoma odtrgani, 'družba s' pošastno demonijo, ki izhaja iz perverzega ateizma in iz protičloveškega satanizma'".

Clovek bi skoraj gotovo moral sklepati, da po tako dolgi dobi v zgoraj opisani družbi brez svobodnih volitev in po petinštiridesetih letih pranja možganov, utepanja v glavo od otroškega vrtca pa do univerze vseh vrst bajk in mitov o osvobodilnem boju, prednostih komunistične družbene ureditve, o raju, ki da je zgodovinska nujnost, o slovenskih komunistih in Kardelju, ki naj bi bil luč sveta, slovenski volilci niso bili popolnoma kos svoji nalogi ob priložnosti teh zgodovinskih volitev.

V svoji izjavi za slovensko oddajo radia London BBC sem 5. aprila dejal: "Pri volitvah gre enostavno za bodočnost slovenskega naroda. Pri volitvah gre za obračun s komunističnim družbeno-gospodarskim in političnim sistemom. Pri volitvah gre za uveljavljanje slovenske narodne in državne suverenosti. Spontani val demokratičnih sprememb in uveljavljanja narodnih

suverenosti napram sovjetskemu imperialističnemu komunizmu je dokazal nezivljenjskost, zastarelost in nasilnost komunističnega nauka in sistema. Tisto malo socialnih in družbenih pridobitev, ki si jih more komunizem pripeti na svoj klobuk, absolutno ne odtehta popolnoma zavoženega gospodarstva, znanstvenega in kulturnega mrtvila in je v grozljivem nesorazmerju do deset tisočev človeških življenj, ki so bila odvzeta samo zato, da bi komunizem mogel priti do oblasti in jo obdržati".

Slovenski volilci bi morali razumeti in sprejeti volitve kot plebiscit. To se ni zgodilo. Dr. France Bučar, predsednik novo-izvoljene slovenske skupščine, pravi v članku "Slovenija po volitvah", ki ga je objavila "Demokracija" 8. maja, takole: "Ni nam uspelo v tem, da bi volilci dojemali, da pri teh volitvah ne gre za navadne volitve, ampak za usodno odločitev, ki se le redkokdaj ponudi v življenju naroda in ki smo jih v zadnjih 150 letih kar nekaj zamudili, tako leta 1848, leta 1918 in leta 1945. Za možnost, da s svobodno odločitvijo dolgoročno začrtamo pot v življenje, kjer bomo sami gospodar svoje usode in svojega načina življenja. Da gre pri teh volitvah v bistvu za plebiscit o tem, ali hočemo komunizem ali smo proti njemu, torej odločitev, ki se je na enak način postavljala v vseh državah Vzhodne Evrope. Pri nas je šlo še za nekaj bistveno pomembnejšega: Ali sprejemamo kot nepreklicno odločitev drugih, da bomo še vedno živeli v Jugoslaviji, taki kot je bila in kot je še danes, ali pa si tudi glede tega jemljemo pravico da sami, prvič v zgodovini, oblikujemo svojo lastno državo in šele zatem odločamo, ali hočemo živeti povezano (tako, kot je o tem zapisano v majniški deklaraciji 1989)". In dr. Bučar pripominja: "Do čiste in povsem jasne odločitve ni prišlo pri nobenem teh dveh ključnih vprašanj".

Demos je zmagal z absolutno večino. Od 240 poslanskih mest v treh zborih pripada Demosu 126. Od 80 poslanskih mest v družbeno-političnem zboru, ki je najvažnejše politično telo in

vir skoraj vse politične oblasti, jih pripada Demosu 47. Demosu pripadata dva člana predsedstva. Tekmo za predsednika predsedstva pa je Demos izgubil. Demos tudi ni dobil potrebne kvalificirane večine v treh zborih, ki bi mu plebiscitarno omogočila, da brez težav in brez iskanja zaveznikov, spremeni sedanjo ustavo in uveljavi slovensko suverenost.

Aprilske volitve so bile vseeno zgodovinske volitve, čeprav se slovenski volilci niso v polni in potrebni meri zavedli njih zgodovinskega pomena. Prebile so led totalitarizma in prenesle oblast v skoraj polni meri na demokratične politične sile in slovenski narod je stopil na novo pot.

Težko nam je tukaj preko morja pravilno presoditi vse dejavnike, ki so vplivali na volitve in njih izid. Na splošno bi mogli reči, da so bile volitve do neke mere svobodne in tajne, dasi so se dogajale nepravilnosti tudi v tem pogledu.

Volitve pa niso bile čisto poštene. Komunistična partija se ni povsem odpovedala vsem prednostim, ki jih ima stranka na oblasti. Nasprotno, posluževala se je teh prednosti v lastno korist. Posluževala se je osebja državnih in družbenih ustanov v svrhu strašenja volilcev z izgubo pokojnin, z državljansko vojsko, okupacijo po JLA. Ne smemo pozabiti, da je komunistična stranka šla na volitve popolnoma organizirana in z vsemi potrebnimi denarnimi sredstvi, saj je kot taka obstajala že 45 let. Demosove stranke pa skoraj niso imele časa, da bi se organizirale kot stranke. Legalno so bile dovoljene šele od srede zadnjega januarja, volitve pa so bile že v aprilu. Revni trije meseci proti 45 leto neomejene oblasti!

Boj za svobodno, demokratično in suvereno Slovenijo se je prav začel. Z volitvami so se odprla vrata bolj na široko. Za volitvami na cvetno nedeljo je prišlo do prvega sija velikonočnega jutra, do prvega upanja v boljšo slovensko bodočnost.

Mate Roesmann,
predsednik
Slovenskega državnega gibanja.

ŠE O VOLITVAH V SLOVENIJI

Po osmih dneh od prvega kroga volitev (8. aprila), ki jih v opozicijskih krogih ocenjujejo kot prve relativno demokratične volitve po 45 letih komunistične vladavine so v Ljubljani razglasili uradne rezultate.

Med Demokratično opozicijo Slovenije (DEMOS), ki jo sestavlja šest članic (Slovenska kmečka zveza, Socialdemokratska zveza Slovenije, Slovenska demokratična zveza, Zeleni Slovenije, Slovenska obrtniška stranka in Slovenski krščanski demokrati) je prevladalo stališče, da so te volitve relativno demokratične zato, ker je morala pristati na kompromis z vladajočimi komunisti. Kompromis pa je v tem, da je struktura skupščine ostala tridomna, kar je zamisel še iz časov bivšega glavnega komunističnega ideologa Edvarda Kardelja.

DEMOS se je zavzemal, da bi bil slovenski parlament enodomen (z enim splošnim političnim zborom poslancev), medtem ko so se komunisti sklicevali na obstoječo ustavo in govorili o "pravni državi", ki bi naj bila v nasprotnem primeru kršena. Vprašanje je seveda, ali je njihovo obstoječo ustavo sploh mogoče umestiti v pojem "pravne države". Obveljala je torej tridomna sestava parlamenta, ki se v značilnem samoupravljalnem žargonu imenuje:

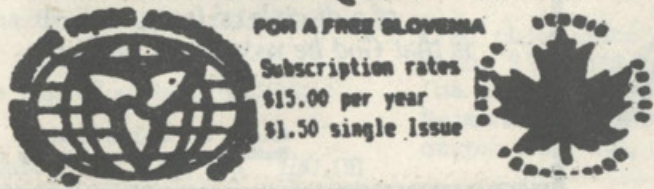
- družbenopolitični zbor (volijo se liste strank ali posamezni poslanci)
- zbor občin (iz vsake občine v Sloveniji po en poslanec)
- zbor združenega dela (volitve po podjetjih za posamezne dejavnosti).

Prav zbor združenega dela je bil za opozicijo najbolj sporen, saj je znano, da je danes v Sloveniji večina podjetij v tako imenovani "družbeni lasti".

Spor je nastal tudi v zvezi z načinom volitev. Komunisti so se sprva zavzemali za večinski sistem glasovanja, opozicija pa za proporcionalni. Na koncu je obveljal kompromis: proporcionalni sistem, ki je poleg volitve list omogočal tudi volitve posameznih kandidatov, kar je zelo oteževalo preštevanje glasov. Morda so ravno zaradi tega komunisti dosegli mnogo večji volilni delež kot bi ga sicer, ker so volilci volili tudi znane osebnosti. Potrudili so se namreč, da so na svojo listo postavili čim več njim bližnjih in uglednih kandidatov iz literarnih in znanstvenih krogov.

Med dvanajstimi kandidati za predsedstvo dalje na str. 4

Subscription rates
\$15.00 per year
\$1.50 single issue

Advertising .45c per agate line

Owned and published monthly by Slovenian National Federation of Canada.
Lestnik in izdajatelj Slovenska Narodna Zveza v Kanadi
646 Euclid Ave., Toronto, ON M6C 2T5
Edited by Editorial Board
Urednik in urednica Slovenske Države
Zastopnika konzorcija SD:
Martin Duh
Call 105, No. 4311
Vita Balleser, Argentina

Ludvik Jamnik
79 Watson Ave.
Toronto, ON M8S 4E2 Canada

FAX: 416-767-8999

Letna naročnina znaša: Za Kanado in ZDA 15 dol., za Argentine in Brazilijo po dogovoru. Anglija, Avstrija, Avstralija, Francija in druge države 12 dol. US. Po letalski pošti po dogovoru.

Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjevo nazvanje morala skladati v celoti z medijem uredništva in izdajatelja

For symbolic reasons, it is most important that God is known as Father, not Mother. I don't believe in playing verbal games: Father-Mother God, He-She God. Playing such games, we will end up with a heavenly hermaphrodite, or an impersonal "it" Force, or something immanent that is under our control.

G. Dr. Peter Jambrek,
Pravna fakulteta v Ljubljani,
Trg osvoboditve 11.
61000 Ljubljana
c/o Zbor za ustavo.

Toronto, 6. maja 1990.

Spøstovani gospod doktor:

Pred kratkim mi je prišel v roke "Osnutek nove ustave" Republike Slovenije.

Ob koncu pozivate vse Slovence, naj dodajo temu osnutku konkretne pripombe, dopolnila in mnenja. Zato si dovoljujem nasloviti na Vaš ugledni odbor sledeči predlog:

Vstavite nekam v preambulo tudi besedo Bog, ali odgovarjajočo besedo najvišjega Suverena.

Več kot tisočletna slovenska kršćanska tradicija, ki je doprinesla levji delež k ohranitvi slovenskega naroda, nam narekuje, da to dragoceno dedišćino ohranjamo zase in za bodoće rodove.

Tudi drugi narodi omenjajo v svojih ustavah Stvarnika in mu priznavajo oblast nad svetnimi oblastniki. Ustava Združenih držav Amerike n.pr. ne omenja Boga; omenja ga pa "Declaration of Independence", celo štirikrat: "natures's God, Creator, Supreme Judge in Devine Providence"

Cenjeni ameriški denar, bankovci in kovanci, tudi nosijo brez sramu napis "In God we trust", pa ga kljub tem besedan nihće ne odklanja.

Slovenski narod, ki stopa na prve stopnice svobode in neodvisnosti bo rabil za uresnićenje svojih ciljev vsestransko pomoć od znotraj, od zunaj, pa tudi od Zgoraj.

V upanju, da podobno ćuti tudi večina slovenskega naroda prosim, da Vaš odbor vzame ta predlog v pretres in ga vnese v osnutek nove ustave.

S spøstovanjem,

Dr. Avgustin Kuk
Dr. Avgustin Kuk,
Toronto, Kanada.

VABIHO VSE, KI PODOBNO MISLIJO, NAJ PIŠEJO NA ZOORNJI NASLOV IN PREDLOG PODPREJO.

NADŠKOF DR. ALOJZIJ AMBROŽIĆ USTOLIĆEN.

V katedrali sv. Mihaela v Torontu je bil dne 9. maja slovesno ustolićen za nadškofa torontske nadškofije Nj. Ekscelencia dr. Alojzij Ambrožić, v navzoćnosti dveh kardinalov, 27 škofov in nadškofov vključno dr. Ambrožićev prijatelj in sošolec nadškof Renato Martino, vaticanski nuncij in papežev zastopnik pri Organizaciji Združenih narodov. Poseben gost je bil tudi nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar iz Ljubljane.

Navzoći so bili tudi visoki zastopniki drugih veroizpovedi, kakor tudi predstavniki federalne, provincijalne in občinske oblasti. Katedrala je bila nabita do zadnjega kotička z ostalo duhovščino, sorodniki nadškofa in domaćini iz Gaberja in Dobrove, pri Ljubljani.

Pestri Knights of Columbus so držali ćastno stražo, krasno je pa pel zbor sv. Mihaela, najbolj prestižne katoliške glasbene šole.

Prevzvišeni je govoril v dveh uradnih kanadskih jezikih, angleščini in francoščini, nato pa še simbolićno za vse ostale narodnosti (ki jih je nad 20) v slovenščini, jeziku "ki je bil moj prvi jezik", kot je izjavil nadškof.

Ob zaključku tega poročila, naše nadvse prijetne dolžnosti, se ne moremo obvladati, da ne bi zapisali misli, ki jo je pred kratkih izrazila sošolka prevzvišenega iz taborišćne gimnazije v Špitalu. Tako-le je dejala:

"Će bi mi v taborišću v Špitalu pred 45 leti nekdo s prstom pokazal na mladega fanta in dejal: Ko bo ta nadškof v Torontu, bo komunizma v Sloveniji konec, bi vsi mislili, da je znorel." In Vendar se je to izpolnilo!
ĆUDOVITA SO BOŽJA POTA!!!

Slovinci v Kanadi izražamo vdanost in poslušnost svojemu Cerkvenemu Vladiki. Naj ga vodi sv. Duh pri njegovem odgovornem in težkem delu.!

PROFESOR TONE ZAKŠEK

Dne 12. maja nas je nenadoma zapustil profesor Tone Zakšek. Odpovedalo mu je srce, s katerim je imel težave že več let.

Pokojni Tone je bil rojen leta 1915 v Brežicah na Štajerskem. Po domači osnovni soli je obiskoval klasično gimnazijo v Mariboru, nato filozofsko fakulteto v Ljubljani, kjer je diplomiral iz klasičnih ved. Leta 1945 se je umaknil na Primorsko, kjer je poučeval na goriški in tržaški gimnaziji, do odhoda v Kanado.

Diplomiranec s prestižne evropske klasične filologije v Ljubljani, se v novi deželi ni mogel vživeti v način poučevanja latinščine, zlasti ga je motila anglosaksonska izgovorjava tega klasičnega jezika - večni problem, ki bi ga lahko dokončno rešila oživljena Ciceron ali Vergil. Zato se je odločil za državno službo, v kateri je uspešno deloval do upokojitve.

Pokojni Tone je bil zaveden slovenski izobraženec, odločen nasprotnik vsakim diktaturam in dober katoličan. Na zadnjo pot ga je pospremil c.g. Tone Zrnec, sošolec Tonetove žene Zdenke, skupno s številnimi sorodniki in prijatelji.

Gospoj Zdenki in hčerki Evi naše najgloblje sožalje.

V miru počivaj, dragi Tone, v družbi Tvojih prijateljev-klasikov. Morda boste sedaj skupno dokončno rešili problem latinske izgovorjave.

Prijatelj in kolega A.K.

POPRAVEK

V zadnji številki S.D. smo poročali, da je č.g. Mirko Kozina, župnik v Oakland, Kalifornija, razpečal nad 60.000 izvodov knjižice "Communism as I know it." Prava številka je 30.000. Vzrok pomote - slabe oči!

Novi Ontario Health Card bo prišel.

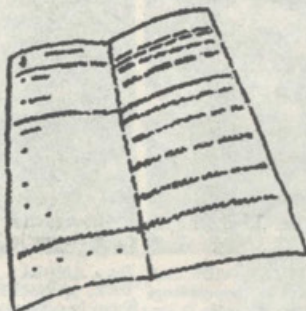
Ta karta bo nadomestila Vaša OHIP karta in boste dobili iste korist.

Kaj je novi Ontario Health Card?

Je plastična karta z vaš ime z nova osebna zdravniška številka natiskana gor. Boste dobili iste Korist ko ste dobili pod OHIP.

Kako dobim moj novi "Health Card"?

Glejte v pošti za "Health Card Information Kit", Previdno preberite navodila, in spolnite formular in vrnite čim prej. Kuverta je preskrbljena in poštnina brezplačna.

Zakaj rabim novi "Health Card"?

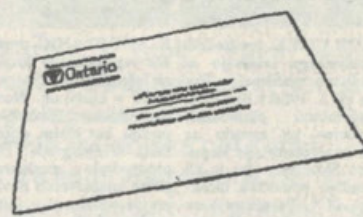
Ta karta bo nadomestila vaš OHIP karta in bo zagotovilo nepretrgano zavarovanje za boljniško korist. Vaša Health Card je natiskana z Vašo osebno številko.

Nobeden drugi ne mora rabiti. Je Vaša za življenje. Dokler ne pride Vaši novi "Health Card", rabite Vašo OHIP karta.

Kako bomo dobili "Health Card Information Kit"?

"Health Card Information Kit" bo prišel na vsako gospodinjstvo v Ontariju. Dodatne "kits" se lahko dobijo pri Canada Post Office in Vaše bližnje urade o Ministry of Health.

Jaz sem starejši državljan. Bom jaz dobil novi Health Card in novi Ontarijski Senior Citizen Privilege Card?

Vaš novi "Health Card 65" nadomešče vaš OHIP karta in tudi Vaši Ontarijski Senior Citizen Privilege Card. Od 1. julija 1990 naprej, ta ena številka na novi "Health Card 65" bo dala Vam vse iste korist.

Zakaj se bo sistem spremenil?

Ontarijski Ministrstvo o Zdravstvu bo spremenil sistem da Vam postreže boljše.

Ta nova karta bo dala možnost za dobiti informacijo na katere postrežbe so uporabljene in za naznanitev zdravniška orientacija da bo pomagalo ministrstvo uspešno planirati za bodočnost za zdravniške potrebe. Ta osebna številka bo zavarovalo zaupanja.

Če rabite več informacije, kličite vaš bližni urad o Ministry of Health ali kličite brezplačno na Health Card Informacija: 1-800-268-1154.

Izum za Gluhe (TDD): 1-800-387-5559.

Ministry of Health

Ontario

Elinor Caplan, Minister
David Peterson, Premier

KONFERENCA ZDOMSKIH SLOVENCEV

Ta organizacija je sklicala ustanovni občni zbor dne 25. maja l.l. v domu Lipa. Število prisotnih članov in nečlanov je bilo kakih 70. Zanimiva je bila sestava: ena tretjina je bila levičarjev z znanimi kulturniki in vicekonzulom SFRJ na čelu. Temu nasproti so bili mnogi politični emigranti. V sredi so bili glavni inicijatorji dosedanje organizacije, ki bi jih mogli postaviti v glavna (nikakor ne vse op.p.!) pod kategorijo, ki je svoječasnno uredila svoje odnose z "domovino".

Takoj v začetku je nastal neprijeten zastoj. Šlo je za pravila statut Kanadsko Slovenskega kongresa (to je novo ime društva op.p.). Del prisotnih so zagovarjali mnenje, da naj se prebere novi statut, debatira, po potrebi spremeni in končno odobri. Po daljši debati je vodeči

predsednik dokaj trdo pribil, da zato danes ni časa. To je bil tudi moment, ko se je povdarilo, kdor ni plačal članarine nima besede.

Problem statuta je najbolje nakazan: v pravilniku občnega zbora piše "član KSK more postati sleherni Slovenec ali Slovenka živeča v Kanadi" v predlaganem statutu pa stoji "člani političnih organizacij in drugih ideoloških združenj, ki se ne strinjajo z zamisljivo kongresa, ne morejo biti člani kongresa". Škoda, da se ta odstavek ni pojasnil!

Sledili so govori: Dr. France Habjan, je konkretno omenil namen kongresa lotiti se narodne sprave. Zaradi omejitve govora na dve minuti ni podal obrisa sprave, kako si jo zamišljajo v Toronto in kako v centru v

Celovcu in Trstu? Dr. S. Pregelj in Dr. Z. Verbič sta občuteno govorila o vrednosti slovenstva. Gd. Jože Slobodnik je podal dosedanje finančno bilanco. Za opravljeno delo so že porabili \$ 12.000 nadaljnih stroškov bo \$ 14.000. Poročil o dosedanjem delu ni bilo. Gd. S. Krajnc je sprožil postopek volitev, katere rezultat je bilo imenovanje 15 odbornikov, ki si bodo med seboj razdelili resorje.

Zanimiv je podatek, ki smo ga slišali: društvo bo imelo kot člane samo posameznike, kar bi pomenilo, da se odstopa od namena združevati vse slovenske organizacije v Kanadi. Kljub omejeni debati s strani občinstva se je občni zbor zaključil šele malo pred polnočjo, skoraj 5 ur!

ČLANI NOVE SLOVENSKE VLADE

Delo, 17. maja 1990.

LOJZE PETERLE, predsednik izvršnega sveta. Rojen 5. 7. 1948 v Čužnji vasi na Dolenjskem. Diplomirani geograf in ekonomist. Nazadnje zaposlen kot svetovalec za varstvo okolja na Zavodu za družbeno planiranje. Od lanske jeseni predsednik Slovenskih krščanskih demokratov.

Dr. JOŽE MENCINGER, podpredsednik izvršnega sveta za gospodarstvo. Rojen 5. 3. 1941 na Jesenicah. Doktor ekonomskih znanosti, doktoriral na univerzi v Pennsylvaniji, ZDA. Zaposlen na Ekonomskem inštitutu pravne fakultete, kjer se je ukvarjal predvsem z ekonometričnimi raziskavami delovanja jugoslovanskega gospodarstva. Član SDZS.

MATJAZ MALEŠIČ, podpredsednik izvršnega sveta za družbene dejavnosti. Rojen 11. 2. 1933 na Placu pri Mariboru. Diplomirani pravnik. Med drugim je bil direktor Zavoda za socialno zavarovanje, direktor bolnišnice v Mariboru, predsednik poslovnega odbora SOZD Združeno zdravstvo Maribor, podpredsednik Skupščine mesta Maribor.

Dr. LEO ŠEŠERKO, podpredsednik za varstvo okolja in regionalni razvoj. Rojen 13. 10. 1948 v Spodnjem Slemnu pri Sečnici ob Dravi. Doktor filozofskih znanosti. Izredni profesor na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo. Bil je med iniciativnimi člani Zelenih Slovenije in je predsednik programskega sveta Zelenih.

Dr. MARKO KRANJEC, republikanski sekretar za finance, rojen 12. 4. 1940 v Novem mestu. Doktor ekonomskih znanosti, doktorat iz davčne problematike in javnih financ. Med drugim je delal kot ekonomist v Organizaciji za ekonomsko sodelovanje in razvoj v OECD v Parizu, makroekonomist v Svetovni banki v Washingtonu

JANEZ JANŠA, republikanski sekretar za ljudsko obrambo. Rojen 17. 9. 1958 v Ljubljani. Diplomirani obramboslovec. Zaposlen je bil kot svetovalec na republikanskem sekretariatu za ljudsko obrambo in kot predsednik komisije za SLO in DS pri RK ZSMS. Spomladi 1988 med predvotilno kampanjo za predsednika ZSMS aretiran in obsojen

IGOR BAVČAR, republikanski sekretar za notranje zadeve. Rojen 28. 11. 1955 v Postojni. Diplomirani politolog. Končal solo za miličnike in kadete v Tacnu. Med drugim je delal kot profesionalni politik na RK ZSMS in strokovni delavec na RK SZDL, nazadnje pa direktor Ada Graf d. o. o. Neformalni vodja odbora za varstvo človekovih pravic.

Dr. RAJKO PIRNAT, republikanski sekretar za pravosodje in upravo. Rojen 24. 3. 1951 v Ljubljani. Doktor pravnih znanosti. Zaposlen kot docent na pravni fakulteti v Ljubljani. Na več fakultetah predaval predmete: javna uprava, pravna informatika, prostorsko pravo in upravno pravo. Član izvršnega odbora SDZ.

JOŽICA PUHAR, predsednica republikanskega komiteja za delo. Rojena 19. 3. 1942 na Polici pri Kranju. Diplomirana sociologinja. Doslej je opravljala različna dela na področju zaposlovanja, v sindikalni organizaciji, bila je predsednica Zveze skupnosti za zaposlovanje, nazadnje pa namestnica predsednika republikanskega komiteja za delo. Je član ZKS-SDP.

IGOR UMEK, predsednik republikanskega komiteja za družbeno planiranje. Rojen 19. 1. 1956 v Brečicah. Diplomirani ekonomist. Zaposlen na zavodu za družbeno planiranje Republike Slovenije, kjer je bil nazadnje pomočnik direktorja in vodja sektorja za prostorski razvoj. Ni član nobene stranke.

STANE STANIČ, predsednik republikanskega komiteja za informiranje. Rojen leta 1926 v Ljubljani. Novinar brez diplome. Nazadnje zaposlen kot stalni dopisnik Dela iz Beograda. Bil je predsednik mednarodne zveze znanstvenih novinarjev in sodeloval v mnogih mednarodnih raziskavah. Član ZSMS-LS.

LOJZE JANKO, predsednik republikanskega komiteja za zakonodajo. Rojen 23. 12. 1943 v Ljubljani. Diplomirani pravnik. Zaposlen kot svetovalec v republikanskem komiteju za zakonodajo. Za svoje strokovno delo je leta 1975 prejel red dela s srebrnim vencem, leta 1987 pa red za zasluge za narod s srebrno zvezdo. Ni član nobene stranke.

MIHA JAZBINŠEK, predsednik republikanskega komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora. Rojen 4. 11. 1941 v Ljubljani. Diplomirani inženir arhitekture. Med drugim je delal kot vodilni planer na Ljubljanskem urbanističnem zavodu in samostojni svetovalec na republikanskem zavodu za planiranje, nazadnje pa je bil direktor podjetja Oikos design.

Dr. DIMITRIJ RUPEČ, predsednik republikanskega komiteja za mednarodno sodelovanje. Rojen 7. 4. 1946. Doktor socioloških znanosti, doktoriral v Bostonu na univerzi Brandeis v ZDA. Izredni profesor in prodekan na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo. Bil je ustanovitelj Slovenske demokratske zveze in njen prvi predsednik.

Dr. MIHA TOMŠIČ, predsednik republikanskega komiteja za energetiko. Rojen 10. 8. 1941 v Ljubljani. Doktoriral na ljubljanski strojni fakulteti. Zaposlen na Inštitutu Jožef Stefan kot strokovni sodelavec. Od leta 1982 član republikanskega komiteja za energetiko. Član ZKS-SDP.

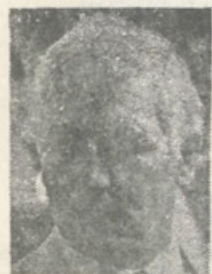
IZIDOR REJC, predsednik republikanskega komiteja za industrijo in gradbeništvo. rojen 5. 11. 1936. Po izobrazbi je diplomiran ekonomist. Do zdaj je bil direktor Blagovnega centra Mercator. Član SKD.

MAKS BASTL, predsednik republikanskega komiteja za trg in splošne gospodarske zadeve. Rojen 21. 10. 1941 v Spodnji Rečici (Mozirje). Diplomirani ekonomist. Delal je v več podjetjih v Sloveniji, zdaj pa je bil zaposlen v Avstriji v firmi OSKO, Import-Export je, kot poslovodja. Je član SKZ.

INGO PAŠ, predsednik republikanskega komiteja za turizem in gostinstvo. Rojen 14. 1. 1941 v Berlinu. Diplomirani pravnik. Doslej je delal v Induplati Jarše, nato je odprl odvetniško pisarno v Ljubljani. Kot pravnik je sodeloval pri številnih projektih, še posebej na turistično-gostinskem področju. Je član SOS.

VIKTOR BREŽAR, predsednik republikanskega komiteja za drobno gospodarstvo. Rojen 11. 12. 1943 na Praprotni Polici pri Kranju. Po poklicu je orodjar in diplomirani socialni delavec. Doslej je delal v več podjetjih, med drugim je bil direktor Avtoservisa Domžale, zdaj je obrtnik. Je član SOS.

PROF. DR. JOŽE OSTERC, predsednik komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Rojen 16. 3. 1942 v vasi Kokoriči (Ljutomer). Diplomirani veterinar. Že več let dela na Biotehniški fakulteti, od jeseni lani je prodekan te fakultete. Aktivno je sodeloval v komisijah za rejško in selekcijsko delo na področju živinoreje.

MARJAN KRAJNC, predsednik komiteja za promet in zveze. Rojen 8. 12. 1927 v Ormožu. Diplomirani gradbeni inženir. Delal je v več podjetjih, od januarja letos je svetovalec direktorja za tehnična vprašanja pri Skupnosti za ceste Slovenije. Opravljal je več funkcij, tudi v mednarodnih združenjih in sodeloval pri projektiranju cest

FRANC GODEŠA, predsednik komiteja za borbe in vojaške invalide. Rojen 4. 12. 1934 v Ljubljani. Diplomirani pravnik. Doslej je delal v republikanski skupščini, na komiteju za borbe in vojaške invalide, od leta 1980 je bil svetovalec v predsedstvu republike in sekretar komisije za pomilostitve. Je član ZKS-SDP.

Dr. KATJA BOH, predsednica komiteja za zdravstveno in socialno varstvo. Rojena 1929 v Grāzu v Avstriji. Diplomirana psihologinja. Doslej je delala na Inštitutu za sociologijo pri Univerzi v Ljubljani, kjer je zdaj raziskovalni svetnik. Poleg raziskovalnega je opravljala tudi pedagoško delo, je izredni profesor na FSPN.

Dr. PETER VENCELJ, predsednik republikanskega komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo. Rojen 28. 5. 1939 v Stražišču pri Kranju. Doktor fizikalne znanosti. Redni profesor za mehaniko in tehnično matematiko in vodja podiplomskega študija iz mehanike na oddelku za matematiko in mehaniko Univerze

Dr. ANDREJ CAPUDER, predsednik republikanskega komiteja za kulturo. Rojen leta 1942 v Ljubljani. Doktoriral iz primerjalne književnosti. Izredni profesor za francosko književnost na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Objavil več literarnih del in prevodov. Soustanovitelj in sourednik revije Celovški zvon. Član SKD.

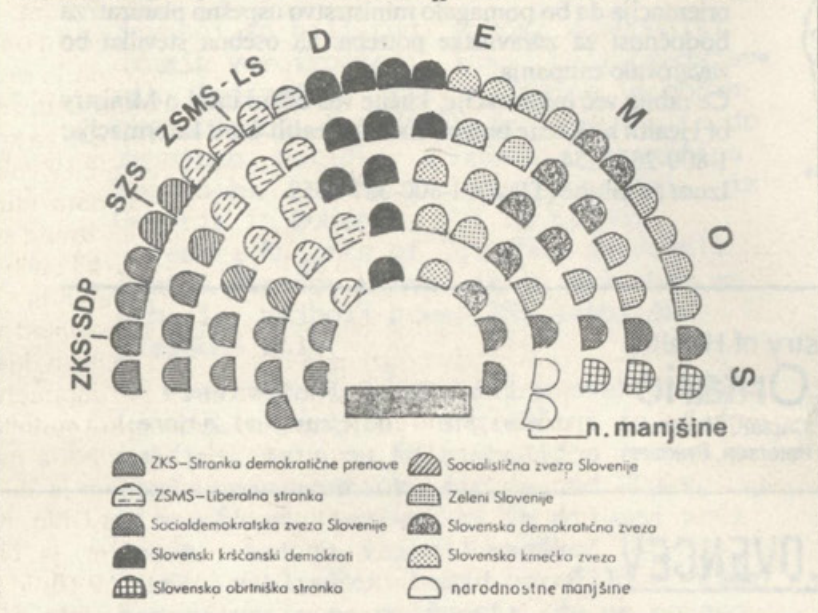

Dr. PETER TANCIG, predsednik republikanskega komiteja za raziskovalno dejavnost in tehnologijo. Rojen leta 1944 v Freudentstadu v Nemčiji. Doktoriral na Fakulteti za elektrotehniko. Dela kot vodja laboratorija za računalniško razumevanje jezika na Inštitutu Jožef Stefan in kot izredni profesor na Fakulteti za elektrotehniko

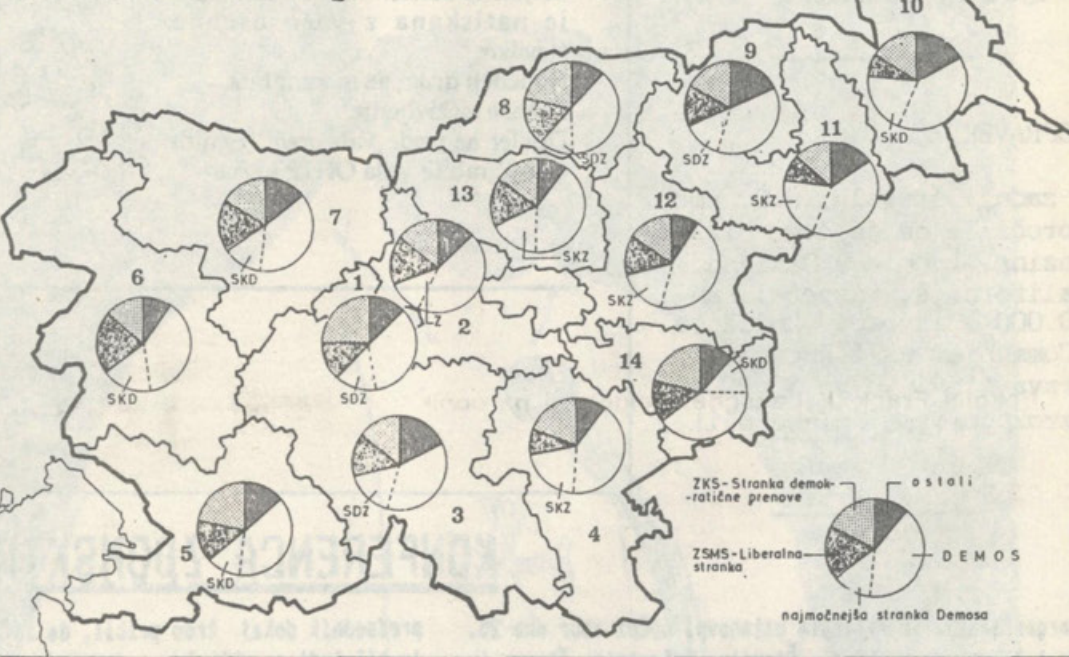

Dr. JANEZ DULAR, član izvršnega sveta, pristojen za Slovence po svetu in narodnosti v Sloveniji: rojen 23. 9. 1943 v Vavti vasi pri Novem mestu. Doktoriral iz slavistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je delal kot asistent in docent. Od lanskega novembra ima status samostojnega kulturnega delavca. Ni član nobene stranke.

Kako bo sestavljen novi DPZ

Volitve v DPZ po volilnih enotah

KAKO SMO DODELJEVALI GLASOVE PO VOLILNIH ENOTAH - Včeraj smo objavili uradne podatke o izidu volitev v republikanski družbenopolitični zbor. S skico ponazarjamo razdelitev glasov strankam in združenji opoziciji Demosa po volilnih enotah - teh je bilo 14, preostali dve, 15. in 16., sta bili na narodnostno mešanem območju za delegata obeh narodnosti. Oba bosta izvoljena šele v drugem krogu, saj je v tem primeru za izvolitev potrebna absolutna večina.

ŠE O VOLITVAH V SLOVENIJI

nadaljevanje s str. 1

Slovenije so bili izbrani: pisatelj Ciril Zlobec (SZDL - Zveza socialistov), Ivan Oman (Slovenska kmečka zveza), dr. Matjaž Kmecl (Zveza komunistov - SDP) in dr. Dušan Plut (Zeleni Slovenije). Med štirimi predsedniškimi kandidati pa nihče ni dobil absolutne večine glasov. Največ jih je dobil kandidat komunistov in socialistov Milan Kučan (44.4%), za njim pa so sledili dr. Jože Pučnik (26.5%) za DEMOS, neodvisni kandidat Ivan Kramberger (18.2%) in kandidat ZSMS - liberalne stranke (okrog 10%).

Kot posamična stranka je največ glasov dobila komunistična stranka SKS - SDP, sledi liberalna

stranka - ZSMS (naslednica bivše stranke komunističnega funkcionalnega poudarka in obvezna stranka vseh mladih do 27. let). Potem sledijo posamezne članice DEMOS-a, ki so skupaj dosegle več kot 55 % glasov. Zanimivost: Zveza socialistov oziroma bivša Socialistična zveza delovnega ljudstva je dobila samo nekaj več kot 5 % glasov.

Ker osem list ni dobilo ustreznega in zahtevanega odstotka glasov, niso mogle dobiti sedežev v družbenopolitičnem zboru. Tako je razmerje med

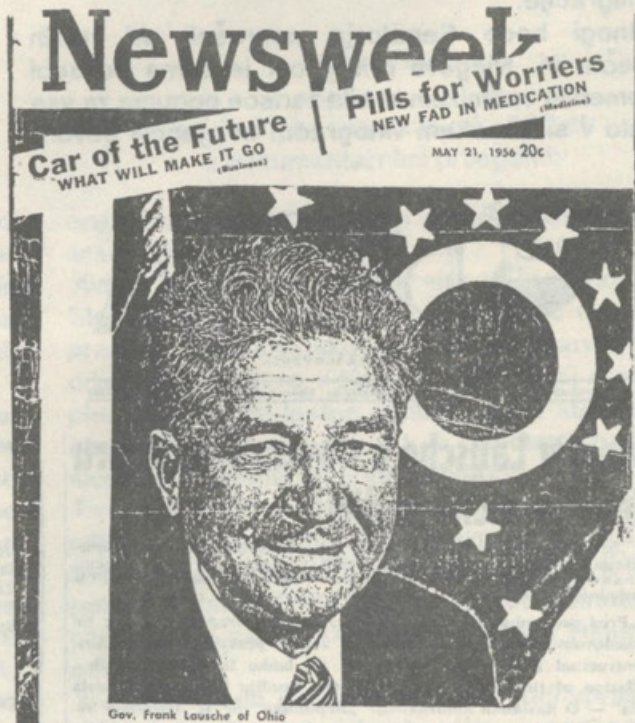
opozicijo DEMOS in ostalimi (komunisti, socialisti, liberalci) po razdelitvi poslanskih mest 60% : 40% v prid DEMOS-a. Končno sliko o sestavi parlamenta bodo dale volitve v drugem krogu, 22. aprila, ko bodo znani poslanci v zboru občin in še pred tem v zboru združenega dela. Ze sedaj pa je mogoče reči, da bo mandatar za sestavo vlade iz najmočnejše stranke opozicijske koalicije DEMOS.

Borut Meško

ZADNJE SLOVO OD SENATORJA LAUSCHETA

Truplo pokojnega senatorja Lauscheta je ležalo na mrtvaskem odru v Slovenskem narodnem domu na aveniji St. Clair v Clevelandu, kjer so se od njega v velikem številu poslavljal clevelandski Slovenci in drugi meščani v ponedeljek in torek popoldne in zvečer. Ganljivo je bilo slovo šolskih otrok slovenske fare sv. Vida, kateri je bil pokojni senator velik dobrotnik. Ob krsti sta bili postavljeni ameriška državna in slovenska narodna zastava, častno stražo pa so držali Vojni veterani v uniformah in člani folklornega društva KRES v slovenskih narodnih nošah. Levo in desno od krste pa je bila dolga vrsta vencev in velikih šopkov, s katerimi so pokojnega počastili člani družine, prijatelji in razne organizacije in društva. Lepe vence v slovenskih narodnih barvah so poklonile Slovenska narodna zveza iz Kanade, Slovenski narodni odbor in Slovenska Pristava.

V ponedeljek zvečer je pokojnemu v slovo zapela Glasbena Matica, ko so se v glavnem zbrali staronaseljenci. V torek pa so dvorano napolnili pretežno novonaseljenci, ki so prišli v ZDA po drugi svetovni vojni. Po molitvi in treh žalostinkah, ki jih je zapel zbor Korotan, so se od pokojnega poslovili Matej Roesmann v imenu Ameriško - slovenskega sveta, Ciril Mejač v imenu slovenske skupnosti v Washingtonu in Jože Melaher v imenu Slovenskega narodnega odbora. Ciril Mejač je med drugim spomnil na spodbude senatorja Lauscheta naj Slovenci vztrajamo pri ohranjanju slovenskih izročil, Jože Melaher pa je izrazil

pokojnemu hvaležnost za pomoč povojnim slovenskim beguncem.

Pogrebne svečanosti so se začele v dvorani Narodnega doma v sredo dopoldne, kjer se je zbrala elita ameriškega političnega življenja v zvezni državi Ohio in v Clevelandu, obenem s predstavniki slovenske družbe, duhovščino in clevelandsko srenjo.

Kot prvi se je od pokojnega poslovil guverner države Ohio, Richard Celeste, za njim pa sta govorila še bivši guverner in Lauschetov naslednjak James Rhodes in clevelandski župan White. Vsi so poudarjali pokojnikovo doslednost in poštenost v dolgih letih političnega udejstvovanja. Iz Narodnega doma se je pogrebni sprevod razvil v bližnjo cerkev Sv. Vida, kjer je ob prisotnosti clevelandskega škofa Pile mašo zadržnico daroval pokojnikov osebni prijatelj, škof Edward Pevec, ki se je od svojega prijatelja poslovil z zelo lepim govorom. Cerkev je bila nabito polna, pred cerkvijo pa je stal v špalirju oddelek mestne policije na konjih z zastavami.

Po maši se je pomikal dolg sprevod avtomobilov na pokopališče Kalvarija, kjer je bil pokojni po opravljenih molitvah sentviškega župnika Božnarja položen v grob. Vojni veterani so pokojnika počastili s častno salvo, vsi navzoči pa s pesmijo Bog blagoslovi Ameriko.

Tako se je iztekla življenjska pot senatorja Franka J. Lauscheta, za katerega v resnici lahko rečemo, da si je med Slovenci zasluženo pridobil legendarni ugled in spoštovanje. V grob je bil položen v obleki Maltežkih vitezov.

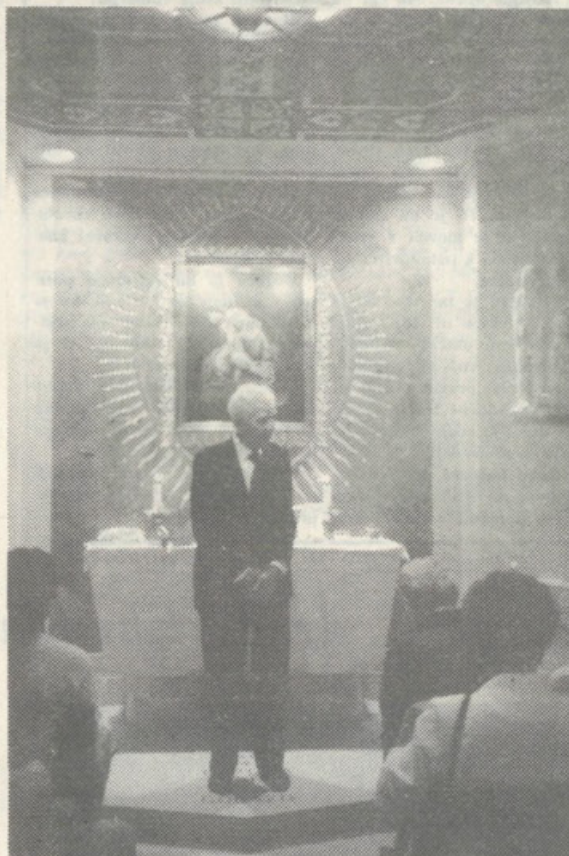
FRANK J. LAUSCHE

1895 - 1990

Na povabilo uredniškega odbora knjige o Slovenski kapeli je pokojni senator Lausche poslal s svojimi pozdravi kratek in jedrnat opis slovenskih vrlin, ki ga je naslovil kar mogoče primerno: "Dragi slovenski rojaki - My fellow Slovenes". Podpisu, ki je sledil, je bilo dodano, da je bil gospod Lausche najprej sodnik, nato clevelandski župan, za tem, da je bil petkrat izvoljen za guvernerja zvezne države Ohio in nato še dvakrat za zveznega senatorja iz države Ohio za mandatno dobo 12 let. Hvalevredno in v ponos nam je lahko, da je gospod senator Lausche s tolikšno odločnostjo poudaril, da se istoveti s Slovenci, brez kakršnega koli pridevka, da je - kot to mnogi delajo - najprej Amerikanec. Res je, da mu svojega ameriškega udejstvovanja ni bilo treba izpovedovati; bil je poznana osebnost širom Združenih držav, celo kandidat za predsedniško mesto, za kar mu je Newsweek posvetil leta 1956. eno svojih majniških števil s fotografijo na naslovni strani, katere kopijo je uporabila tudi Slovenska Država, ko se mu je ob tej priliki zahvaljuje za njegovo delo v čast slovenskega imena v Združenih Državah in v svetu.

Pokojni Frank J. Lausche, dolgoletni naročnik našega lista, izhaja iz znane in ugledne ter glasbeno nadarjene družine Lovšetrov iz Clevelanda. Sestra Josephine (por. Welf) je bila prva Slovenka, ki smo jo mogli poslušati na ploščah slovenskih pesmi, ki jih je med obema vojnama izdajala RCA. Ona je tudi edina od devetih otrok, ki je preživela senatorja. Nesreča je hotela, da jim je umrl oče, ko je bil še zelo mlad. Tako so morali z velikimi napori premagati težave, ki so nastale zaradi očetove smrti. Toda kljub temu, da je bil pok. Senator še čisto mlad, je često spremljal očeta na sodišče, kjer je bil tolmač, okolnost, ki je g. Lauschetu navdihnila čut in veselje za odvetniško službo, kateri se je posvetil v zgodnjih začetkih svojega poklicnega udejstvovanja.

V njegovih mladih letih so starši Franku Lauschetu vcepili močno slovensko zavest; od njih in pa od svojega najzvestejšega prijatelja, Ivana Zormanca, pesnika in neutrudljivega borca za slovensko besedo, je dobil, kot da bi podedoval, čut ljubezni in čut lepote slovenske pesmi, pisane in pete. Rad

FRANK J. LAUSCHE
SENATOR LAUSCHE GOVORI V SLOVENSKI
KAPELI V WASHINGTONU.

je imel Prešerna in ko je, kot odvetnik na sodišču, v svojem lastnem prevodu deklamiral Prešernovo "Nezakonska mati", se je porota brez oklevanja izrekla v prid nezakonski materi, ki jo je pred sodiščem predstavljal mlad odvetnik Lausche. Slovenske pesnike nasploh, zlasti pa Prešerna, je rad prebiral tudi v svojih poznih letih; zelo pa je tudi občudoval Njegušev "Gorski vjenac", ki ga je mogel dodobra razumeti le v angleškem prevodu. Nič manj ali pa še bolj je Senator Lausche čislal lepo zapeto slovensko pesem. O slovenski pesmi je povedal na pesniški način in z vso toplino mehko čutečega slovenskega srca, da mu je vir svetlobe in da ga gane do solz, ko poslušajo pesmi, ki jih je nekoč čul na kolenih svoje matere. Zelo rad je

govoril o njej in vedno se je spominjal s hvaležnostjo ljubečega otroka.

Življenjski podatki pokojnega Franka J. Lauscheta so podrobno, a še vedno zgoščeno opisani v knjigi "Ohio's Lincoln, Frank J. Lausche", ki jo je pripravil in izdal prof. dr. Edi Gobetz za 90-letnico pok. Senatorja in Guvernerja gosp. Franka Lauscheta. Rojen je bil 14. novembra 1895 v Clevelandu, kjer je hodil pri slovenski fari Sv. Vida v farno ljudsko šolo. Se kot otrok je moral pomagati pri rasti družine, zlasti po očetovi smrti, ki ga je zgubil, ko mu je bilo komaj 12 let. Prvo plačano zaposlitev je imel, z letno plačo \$ 104.00, kot mestni uslužbenec Clevelanda, da je prižigal plinske luči na ulicah. Zaradi boljšega zaslužka se je kmalu posvetil poklicnemu športu, a le za kratek čas. Za časa prve svetovne vojne je bil v vojski - dosegel je stopnjo poročnika - in nato študiral pravo, ki ga je končal med najboljšimi izmed svojih sovrstnikov. Pravo ga je veselilo in je bil celih šest let tudi profesor na pravni šoli v Clevelandu.

Njegov svet je bila politika. Še precej mlad se je odločil, da preizkusi svojo moč na volitvah, kjer se je ponovno in ponovno izkazal kot sila uspešen, kot nekdo, ki mu ljudje zaupajo: najprej kot sodnik leta 1941. in 1943. kot kandidat za župana mesta Cleveland. Proti vsem pričakovanjem je bil leta 1944. izvoljen za Guvernerja države Ohio. Ko je dve leti kasneje ponovno kandidiral, je bil na volitvah poražen; je pa zmagal leta 1948. in nato še trikrat zaporedno, dokler se ni leta 1956. odločil, da si osvoji na volitvah mesto zveznega Senatorja države Ohio. Bil je izvoljen s precejšnjo večino, ki jo je še povečal pri naslednjih volitvah leta 1962.

Skopi življenjski podatki le malo ali nič povedo o življenju in delu pokojnega senatorja. Se manj pa o njegovem značaju in njegovem političnem mišljenju. Je pa verjetno zelo malo Slovencev, ki ne bi poznali njegovo ime in vedeli za njegovo delo. Kot Slovenec si je vneto prizadeval za napredek in uspeh slovenske podjetnosti. Tik predno je zbolel, je še daroval za Ameriško Domovino \$ 1000.00, še prej pa tudi večje vsote, ki so bile objavljene v listu samem. Kot javni delavec pa je bil mnenja, da

dalje na str. 6

FRANK J. LAUSCHE

nadaljevanje s str. 5

mora služiti ljudstvu. Kot tak je bil uspešen župan, uspešen guverner in uspešen senator. Bil je demokrat, a povsem neodvisen. Kot tak je presojal dejanja po svoji lastni uvidevnosti in ni dovolil, da bi ga pripadnost stranki ali naklonjenost volilcev preverila, da bi spreminjal smer v svojih odločitvah. Odločitve mu je narekovalo njegovo prepričanje in njegova predanost načelom v vsem, tudi v politiki. Vedno je znal presoditi pravilnost in primernost časa in uskladiti svoja podvzvetja čim bolj času primerno, po dobro preiščenih načrtih.

POMEMBNEJŠI DOSEŽKI IN DOPRINOSI
SENATORJA LAUSCHETA
ZA SLOVENSTVO IN SLOVENSKE USTANOVE

1. - Ameriški informacijski center v Ljubljani
2. - Slovenske oddaje Glasa Amerike
3. - Intervencije v prid slovenske Koroške
4. - Intervencije pri Amnesty International in pri ameriški vladi v korist slovenskim jetnikom vesti
5. - Posebne zakonodaje za vselitev slovenskih beguncev v ZDA
6. - Seznanjanje amer. Kongresa s Slovenci in slovenskimi problemi
7. - Številne intervencije pri ameriških oblasteh v korist slovenskih naseljencev
8. - Podpiranje slovenske kulture in umetnosti
9. - Gmotna pomoč Ameriški Domovini, slovenskim faram in raznim organizacijam
10. - Navzočnost in govori na številnih slovenskih prireditvah
11. - Opremljenje farne šole pri Sv. Vidu z računalniškim sistemom
12. - Baragova znamka

OB OSEMINŠTIRIDESETI LETNICI SMRTI
PIONIRJA SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

Dr. Lambert Ehrlich
26. maja 1942

Slovenski komunisti niso mogli postaviti proti idejam, ki jih je branil prof. Ehrlich, nič enakovrednega. Ze davno pred krvavo revolucijo so ga zato proglašali za svojega sovražnika št. 1 in ga ves čas v svojih letakih in podtalnih glasilih - od Rdečih signalov pa do Slovenskega poročevalca - klevetali. Ker njegovih argumentov niso mogli ovrči, ker se njih laži in klevet ni prestrašil, so se zatekli k zadnjemu sredstvu - zločinu.

Ubili so človeka, svetca, vidca, borca, vzornika...
Oskrunili njegov grob....
Izkopali in razmetali njegove zemeljske ostanke....

Če je bil Slomšek narodni buditelj, ki je učil narod ljubiti svoj jezik in zemljo, če je bil Janez Evangelist Krek narodni preporoditelj, ki je narod gospodarsko, socialno in politično organiziral, da je bil sposoben razbiti avstro-ogrski oklep, potem je bil dr. Ehrlich utemeljitelj slovenske državne samostojnosti in pokazal politično zrelemu narodu njegovo poslanstvo v mednarodnem svetu.

Ideja slovenske državnosti ni ideal, ki se ne da uresničiti, ni iluzija, ni utopija; je iz roda v rod prenešana življenjska stvarnost. V slehernem Slovencu tajno klije, le da nekateri tega notranjega glasu slišati nočejo, ali ga skušajo s silo zadušiti. Povzdigovanje narodne zavesti je lepa čednost: a narod, ki nima hkrati tudi narodnega ponosa in težnje po samostojnosti, je podoben siromaku, ki v blodnjaku išče svojo dušo. Slovenski človek pa mora najti in bo našel svojo dušo!

In če bi bila težnja po slovenski državnosti res zgolj utopija - Ivan Cankar je tej utopiji vtisnil srčni utrip, dušo in telo: "Utopije imajo že od nekdaj to lastnost, da se po navadi uresničijo!"

Če bi naš največji kulturni ustvarjalec, neugnani

Senatorju Lauschetu je bila zelo pri srcu Slovenija, a je ni videl, pa čeprav mu ni bila tuja misel na obisk. A obisk je odklanjal, ker je odklanjal povojni politični režim in vsako srečanje z njegovimi predstavniki. Rad bi bil videl, skupaj z namivsemi, da bi bila Slovenija svobodna, posebno še, ker je z vso jasnostjo razumel in doumel razloge, ki so leta 1945. privedli do politične emigracije.

Mnogi bodo Senatorja pogrešali pri naših srečanjih. Njegova prisotnost je sama po sebi pomenila optimizem in bila žarišče poguma za vse delo v slovenskem vinogradu. In njegovi govori!

slovenska
DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

1. JANUAR 1968

Published monthly by: Slovenian National Federation, of Canada

Senator Lausche o slovenskem izvoru
demokracijske tradicije

Senator Frank J. Lausche, član znanjepolitičnega odbora ameriškega senata, je imel 28. novembra v senatu govor o pomenu ustoličenja koroških vojvod in o ameriški izjavi neodvisnosti. V naslednjem povzemamo glavne misli iz njegovega govora.

„Pred nedavnim je izšla knjiga z naslovom: „The Genesis of the Contractual Theory and the Installation of the Dukes of Carinthia“ — O nastanku kontraktualne teorije in ustoličenju koroških vojvod. Knjigo je napisal dr. Jože Felcljan, profesor na St. John College-u v Clevelandu. V tem delu je profesor Felcljan skušal ugotoviti vpliv, ki ga je imelo slavno Bodinovo delo „Republika“ na razvoj kontraktualne teorije na splošno, še posebej pa je skušal ugotoviti vpliv, ki ga je imelo to delo na Thomasa Jeffersona, zlasti pa na osnutek Izjave o neodvisnosti.

V Jeffersonovi kopiji Bodinovega dela, ki ga je Thomas Jefferson imel v svoji knjižnici, je profesor Felcljan odkril, da se je Thomas Jefferson na dveh straneh podpisal z začetnimi črkami svojega imena. Na eni od teh dveh strani je Bodinova definicija in oris tirana. Ta oris tirana sliče v zamisli in besedah orisu tirana, kakor ga najdemo v Jeffersonovem osnutku za Izjavo o neodvisnosti.

Na drugi od teh dveh strani, podpisanih od Jeffersona samega, pa je bil opis ustoličenja koroških vojvod. To je bil slovenski obred, ki je morda v veliki meri doprinesel k ustanovitvi naše velike države.

Dr. Felcljan je imenja, da je Thomas Jefferson očitno videl v starodavnem običaju ustoličenja koroških vojvod common law precedent, pravni običaj in potrdilo pogodbene teorije, s katero je utemljal svojo zahtevo po ameriški neodvisnosti.

Ti važni izsledki dr. Felcljana, ki slone na obširnem proučevanju, so pomembni zaradi njih

zgodovinske vrednosti, kakor tudi zaradi praktičnih zaključkov, ki jih lahko izvajamo iz njih... Ob študiju Bodinovega dela „Republika“ se je Jefferson seznanil s starodavnim slovenskim običajem ustoličenja koroških vojvod. Ta običaj, ki je bil ob času ameriške revolucije še vedno v veljavi, mu je bil živ dokaz za obstoj in veljavnost socialnega kontrakta vsaj med Sloven-

ci... Rad bi opozoril na dejstvo, da prihajata v tem običaju koroških Slovencev do izraza njih demokracijska miselnost, kakor tudi tipljeno ameriški odnos do vlade in oblasti...

Slovensci so verovali, da je ljudstvo vir oblasti in ne vladarji.

Slovensci so verovali, da morajo njihovi vladarji priti iz ljudstva in da mora ves narod imeti pravico voliti svoje vladarje.

Slovensci so verovali, da naj tiste, ki jim bodo vladali, odlikujeta dve lastnosti, sposobnost in skrb za občo blaginjo.

Slovensci so verovali, da imajo njihovi voditelji svečano obveznost do svojega ljudstva: biti pravični.

Mi Amerikanci verujemo danes v ista načela. In v času revolucije je v ista načela veroval Thomas Jefferson.

Mogoče je bil Jefferson potrjen v svojem prepričanju, ko je v Bodinovi knjigi čital opis krasnega slovenskega običaja, ki se je ohranil nad tisoč let.

Morda je ameriški način vladanja dobil ponovno potrdilo, ko je Jefferson čital zgodbo o ustoličenju koroških vojvod.

Mivaležni smo, gospod predsednik, profesorju Felcljanu, da je proučil te možnosti.

Pravo čudo, tudi slovenski, ko je iz njih zvenel pristni ribniški dialekt v vsej svoji barvitosti in z vsemi svojimi posebnostmi.

Dom pok. gosp. Lauscheta je bil Cleveland bolj kot Washington, kjer je preživel 35 let, a mu po smrti žene ni mogel nuditi tiste domačnosti, ki bi jo rad užival. Ves ta čas je tudi ostal član fare Sv. Vida v Clevelandu, pa četudi v letih že zdavnaj pozabljenih nesoglasij ne on in ne njegova družina niso bili med "ovcami". Tako se je zdaj, ob smrti, vrnil domov.

c. m.

slovenska
DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

JULIJ 1979

PUBLISHED MONTHLY BY: SLOVENIAN NATIONAL FEDERATION OF CANADA

FRANK J. LAUSCHE
8818 MANSURY ROAD
BETHESDA, MARYLAND 20834

Gospod Vladimir Mauko
Urednik SLOVENSKE DRŽAVE
Toronto, Canada

Spoštovani gospod urednik:

Redno čitam mesečnik SLOVENSKA DRŽAVA, ki že s svojim imenom opozarja na osnovo težnjo vseh Slovencev. Članki v listu so zame ne le informativni, temveč tudi vir posebnega zadovoljstva in veselja nad tem slovenskim uspehom v Severni Ameriki.

Ob 30-letnici SLOVENSKE DRŽAVE izražam posebno spoštovanje do izrednega poguma začetnikov tega glasnika Slovencev v svobodnem svetu ter priznanje njegovezu uredniku, sodrudnikom in podpornikom, ki omogočajo redno nadaljevanje tega pomembnega slovenskega poslanstva.

Gospod urednik, ob 30-letnici SLOVENSKE DRŽAVE Vas pozdravljam in preko Vas tudi vse, ki soustvarjajo, vsdružujejo in berejo SLOVENSKO DRŽAVO. Vztrajajte v naporih za utrditev krščanskih vrednot, za zmago demokracijskih načel in za ohranitev slovenskih izročil!

Vaš

V Washingtonu, 4. julija 1979
ob 203. obletnici Deklaracije
ameriške neodvisnosti

Frank J. Lausche

bivši župan mesta Clevelanda,
guverner države Ohio in
član senata Združenih držav Amerike

slovenski viharnik še živel, bi bil nedvomno eden izmed najrazboritejših glasnikov slovenske državne neodvisnosti, vnet sopotnik pokojnega dr. Lamberta Ehrlicha.

Oba - Ivan Cankar in dr. Lambert Ehrlich - sta z odprtimi očmi gledala v bodočnost. Oba sta bila jasnovidca, obema so temne slutnje dušile razumsko sprostitvev in zadoščenje nad osvoboditvijo slovenskega naroda izpod krempljev dvočlovega avstrijskega orla.

Ni se dolgo tega, kar je neki sicer zelo nesebični in poztvovalni slovenski kulturni delavec v družbi dejal: "Slovenska državna misel je ideal in bo ostal ideal!" Nekaj eminentno važnega je ta slovenski kulturni delavec pozabil pripomniti: Dolžnost slehernega kulturnika je, boriti se za ideale! In najvišji ideal, ki je kateremukoli narodu na svetu dan, je ideal popolnega, nemotenega gospodarskega in kulturnega izzivljanja.

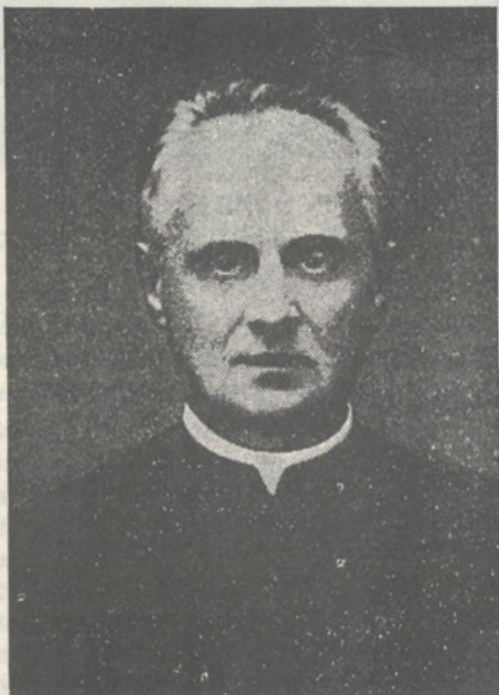
Slovenska državna odločenost, ki jo je prof. Ehrlich po tolikih spoznanjih in preizkušnjah dokončno zasnoval maja 1941 v Ljubljani, ne bo nikoli več prenehala. Ker je vsidrana globoko v spoznani naravi slovenskega problema in ker jo je s svojim življenjem in smrtjo posvetil mož božje volje, brez slehernih osebnih ambicij, moramo in moremo zaupati, da bo uresničena. Takrat bo profesor Ehrlich med Slovenci zaživel kot svetli simbol žrtvovanih začetkov slovenske državnosti in kot svetniški zavetnik njene bodočnosti.

Dr. Lambert Ehrlich! Morda ni daleč čas, ko bo narod doma z vsem spoštovanjem in ljubeznijo izrekal Tvoje ime. Bil nisi zgolj varuh njegovih meja, bojevnik za njegove pravice, bil si mu vse več: kladivar, zidar in arhitekt; položil si duhovne temelje stavbi, ki bo nekoc na njenem pročelju pred vsem svetom ponosno zablestelo ime: SLOVENSKA DRŽAVA!

Slovenska državna misel je na pohodu. Nihče več je ustaviti ne more. Če ne mi - naši zanamci bodo v celoti izpolnili oporoko velikega pokojnika!

Povzeto iz "SLOVENSKE POTI"

Univ. prof. dr. L. Ehrlich

* 18. 9. 1878 † 26. 5. 1942

SLOVENSKA DRŽAVA KARANTANIJA

Jožko Šavli

(zgodovinska razprava, ok. 400 str.
z dokumentarnimi prilogami)

Knjiga, ki izide pri Založbi Lipa spomladi 1990, ni delo, ki bi ponavljalo stare razlage o slovenski zgodovini, in bo gotovo povzročila presenečenje in polemiko, ki bo krepko pretresla dosedaj obstoječe in ustaljene predstave o začetkih Slovencev.

Slovence so vse do danes prikazovali samo kot narod hlapcev in dekel. Prikazi kmečkih uporov in zgodbe o graščakih, ki z biči opletajo po hrbtih tlačanov - v čemer se je pogosto izživljalo naše leposlovje - so v očeh slovenske javnosti takšne predstave skoraj neomajno utrdili.

V "Slovenski državi Karantaniji" je podoba naše zgodovine bistveno drugačna. V njej je najpomembnejša prvina slovenska državnost, katere temelj je nekdanja Karantanija, ki pa ni bila samo kratkotrajna tvorba, kakor jo večinoma prikazujejo. Ta državnost ni temeljila na jezikovni skupnosti, temveč na karantanskem slovenskem pravu, ki ga je priznavala tudi takratna Evropa; na pravu, ki je zajemalo celotno družbeno

organizacijo Karantanije in se je ohranilo še ves srednji in tudi še novi vek.

Avtor utemeljuje državnost Karantancev - Slovencev z več vidikov, upoštevajoč ne samo pravo in zgodovinsko dogajanje, marveč tudi družbene razmere v Karantaniji, obstoj njenega plemstva, njene lastne vojske, njene kulturne in etnične značilnosti kakor tudi duhovno izročilo v slovenskih pesmih in pripovedkah.

Poleg tega je Karantanija v tej študiji, verjetno prvič, predstavljena in obravnavana kot del Evrope, še posebej Srednje Evrope, ki ji je od pokristjanjenja dalje pripadala kot samostojna vojvodina v okviru skupnosti Svetega Rimskega cesarstva.

Na več mestih se avtor dotakne tudi vprašanja zoperslovenske ideologije, vgrajene v zgodovinopisje, in skuša odkriti ozadje, ki je narekovalo dosedanje hlapčevske razlage slovenske preteklosti.

Vsekakor je že skrajni čas, da začnemo zavračati

nekritične in že tolikokrat ponovljene trditve o hlapčevski podrejenosti Slovencev v zgodovini, o tujem jarmu nad nami, o tem, da naš narod sploh nikoli ni pokazal daru za državnost ipd. Vse to še danes usodno obremenjuje slovensko zavest.

Na pot v skupnost Evrope lahko stopimo samo kot narod, ki bo suveren in s tem rešen kakršnegakoli vnaprejšnjega ideološkega bremena. Na tej poti je mogoče eden od prvih korakov prav ta knjiga, ki nam odkriva bolj stvarno in mnogo bolj prijazno podobo slovenstva skozi zgodovino.

ZALOŽBA LIPA
Muzejski trg 7
66000 KOPER
Slovenija - Yu

Knjiga "SLOVENSKA DRŽAVA KARANTANIJA" bo pravi trijumf slovenske državnosti, izhajajoče še iz Karantanije, ki nikoli ni prenehala. Cena je 450 Din (sedanjih), v prednaročilu (do konca maja) pa 360 Din. Naročite jo lahko pri uredništvu S. D..

DOMAČIJA V VIHARJU

Stane Pleško

Založba: DSPB TABOR. - Tisk: Croatian Franciscan Press, Chicago, Illinois, ZDA, 1989. - Str. 351.

Stane Pleško je močna osebnost naše zdomske srenje. Je eden izmed njenih najbolj izpostavljenih garažev ne rano v Kanadi, kamor ga je usoda zanesla po čudežni rešitvi iz teharskega zbirališča mučencev za novo Slovenijo, temveč tudi v Združenih državah Severne Amerike in preko torontskega mesečnika "Slovenska država", ki ji je po smrti neumornega Vladimira Mauka mentor in duša, pa seveda preko revije "Tabor"... poznani po vseh celinah zemeljske oble, kjer je 45 let ohranjalo zvestobo Sloveniji njeni najboljši sinovi - ostanki za komunistično revolucijo žrtvovane generacije. Kdo more prezreti njegove zgodovinske doprinose ter v zvestobi in premočrnosti izkristalizirane načelne govore in članke, ki bi jih bilo težko prešteti? Toda Stane Pleško tudi kot pisatelj ni nepoznan. Po prvih dokazih literarnega obdelovanja slovenske usodnosti izza najbolj krutih let 1941-1945 je sedaj postavil pred nas svojo obširno povest "Domačija v viharju", kjer je dokončno dokazal, da je - pisatelj. Nadarjen, zdrav, močan služabnik slovenske besede! Zato je pri oceni te knjige že treba uporabiti resno merilo.

Pri tem moramo osnovno pribiti dejstvo, da naš pisec po desetletjih trdega dela za pošteno preživitev ugledne slovenske družine na tujem šteje dneve svoje jeseni v Torontu, Kanada, v angleškem okolju, kjer mu je angleščina bolj vsakodnevni spremljevalec kot slovenščina. Pomislimo, da se npr. Tone Svetina, ki nepretrgoma živi na slovenski zemlji, baje razume na slovenske stavne tvorbe in ločila kot začec na boben, pa je ob dobrem lektorstvu vendarle očetovalec reprezentativnemu orjaškemu tekstu "Ukana". Kaj so torej pomanjkljiva ali narobe postavljena ločila, pa celo nekateri slovnični in jezikovni spodrajaji v Pleškovi povesti? Pri tem je bila "Domačija v viharju" tiskana stotine kilometrov daleč od pisatelja, brez njegovega nadzorstva, v Chicagu, v Združenih državah, v slovenščini nevedši tujejezični tiskarji - brez strokovnega korektorja in še celo brez vsakršnega lektorstva - v založbi DSPB TABOR, ki nima nikakršnih visokogradežnih pretenzij. Kaj naj torej štejejo nekateri čisto tehnični pomanjkljivosti v književnem delu, ki bi lahko bilo v zaslugi npr. celovški knjižni bratovščini, kateri sicer ne kanimo (najmanj jaz!) odgrizniti niti mrvice zaslug za slovenstvo, pa ga kljub temu, da je založila tudi kopico knjig, ki s pričujočo Pleškovo povestjo ne vzdrijo primerjave, ni sprejela v svojo založbo, ko bi tako "Domačija v viharju" sicer lahko izšla že leta 1987!

Saj Pleškova povest ni nekaj posebej "originalnega" v slovenski književnosti. Je zgodba, kakor bi jih lahko bilo na tisoče iz tiste dobe v slovenskem slovstvu, še pero slovenskega besednega genija ne bi bilo obsojeno v desetletja trajajoči ostracizem, kjer je bilo največkrat zamenjano za rudarski kramp in gozdarsko sekuro, ali v "najboljšem" slučaju za poslovne knjige, kar je bilo za slovensko pero še bolj usodno... - Je zgodba preproste, pa poštenega slovenskega fanta iz Dobrove v ljubljanski okolici, t. j. iz piščeve očetnjave, ki je padel pod krvavo kolese komunistične revolucije prav za časa tuje okupacije in se rešil v svobodo v daljni tuji zemlji Kanadi, od koder se po predolgih desetletjih garaštva, sprva za goli fizični obstanek, pozneje za gmočni napredek, povrne v ljubljeno, nikdar izsanjano domovino - na porušeni dom, pa v zarjo slovenske pomladi.

V ta navidezno preprosti okvir je pisatelj nagrmadil toliko epičnih doživljajev trpečega slovenskega kolektiva, da zgrabi tudi zahtevnega bralca in ga ne izpusti, dokler knjige ne konča. Je realistična zgodba našega našega človeka, ki je v najbolj črni noči ustvarjal najbolj svetlo epopejo našega ljudstva. Ta epopeja, ki je našemu narodu manjkala, je po krivdi izrodov slovenske matere naravnost obsojena, da postane kačipot našim rodovom v nemilno budočnost. Povest je brez deklaratorskega, kaj šele agitatorskega patosa, resnično, avtentično doživljajo tisočev in tisočev žrtvovane generacije: Svobodna Slovenija!

Bralac čuti, da je pisatelja to več kot štiri desetletja bolelo, dušilo... Sedaj je izbruhal. Zakaj čisto prirodno, iz same notranje nuje, brez iskanja zunanjih učinkov vse izzveni v himno - novega Slovence, kakršnega je dalo slovensko domobranstvo. Dokaz? Štirideset in več let so se rdeči povampirjenci z izmozgavanjem poštenega, marljivega, bogaboječega Slovencev v potu svojih iznakaženih obrazov trudili, da bi to podoba popačila. Desetletja so se potili tudi tisti, ki so v času preizkušnje mahali in prazno, tisti, ki so k porušenim in požganim slovenskim domačijam pristavljali svoje politične ponvice, v katerih so pogrevali neuzžitno, preživelo godljo svojih klikarskih stremljenj, ko je slovenski človek na Dobrovi in v tisočih slovenskih vasi skupaj s svojim slovenskim domobranstvom že krvavel za - Svobodno Slovenijo.

S preprosto, neizumetničeno besedo takratnega slovenskega fanta-domobranca je Stane Pleško vse to v neštevilnih odtenkih, ki poživljajo zgodbo, odločno razkinkal na 351 straneh svoje knjige. Knjiga je namreč precej več kot umetniška literarna stvaritev; je tudi zgodovinski dokument. Zakaj pisatelj sam na začetku knjige pravi, da se je "za čim bolj stvaren prikaz življenja po naših vaseh posluževal resničnih hišnih imen, v glavnem tistih ljudi, ki so v revoluciji na eni ali drugi strani igrali kakšno vidnejšo vlogo."

Še nihče doslej ni tako nazorno opisal takratnih razmer na naši vasi, ki je največ trpela, ko "se ti je sosed raje umaknil, kot pa te pozdravil". Takšno vzdružje so prav za časa okupacije s krvjo in ognjem znali ustvariti rdeči prekucniki, ki pozneje v 45 letih niso bili sposobni dati narodu elementarnih pogojev za dostojno preživljanje, kaj šele za napredek. Narobe; s suženjskimi metodami so ga pogreznili v - v vsej njegovi zgodovini edinstveno - mračnjastvo. Zato je treba prebrati Pleškovo knjigo, da na živih, iz življenja vzetih primerih dokončno razumemo, s kakšnimi sredstvi so to pripravljali. Saj imamo kopico dobrih tekstov iz tiste dobe; toda še nikdo ni delal tako točno v srži problematike. Pleško s svojimi junaki namreč "gre za obupnim klicem naših nesrečnih vasi". Ne popijuje "velikih" usod, temveč pripoveduje "žalostno zgodbo, ki ne bo nikoli do konca povedana", grozotno zgodbo "malih" ljudi, zakaj "preizkušnje so obrodile veliko obilnejše sadove v preprostih kmetih kot pa v tistih, ki mislijo, da so nekaj več." Zato so bili tisti, ki so nam takrat kazali pot, ti naši "malih" ljudje, ki so dali domobranstvo kot je Pleškov junak Andrej, kateremu je ta "služba za naprej dolžnost".

Kaj taložnega nam je lahko dalo samo pero pisca, ki vsega tega ni sočutil samo fizično, ampak s pametjo in predvsem s srcem. Skozi vso grozljivo tematiko knjige je namreč potegnjena rdeča nit dobrote, ki je zakoreninjena v pravici. Dobrota in zvestoba našega človeka rodni zemlji sta gonilni silni, ki vodita Pleškove junake skozi njihovo usodnost. Tudi njegove protijunake v povesti, partizanske mobilizirance in zapejance, ki so spričo tujih okupatorjev slovenske zemlje mislili, da stoji za dobro stvarjo, četudi so izvrševali zločinske ukaze v resnici samo za izvedbo komunistične revolucije. Pod to prizmo je dirljiva zgodba partizana, ki reši Andrejevega otroka grozne smrti v požigu domačije, in tudi Andreja samega po desetletjih tujne prisilne nazaj na rodno domačijo. Ne v Andreju, ne v drugih junakih povesti ni drobec maščevalnosti. Podžig njihovega junaštva, hrabrosti, vztrajanja in vzdržljivosti je z ljubeznijo prežeta zvestoba Bogu, narodu, domovini - Svobodni Sloveniji. Zakaj tudi končna poglavja, ki že opisujejo zarjo slovenske pomladi, in ki bi še pred nekaj leti utegnili biti utopična in zato morebiti marškomu odbijajoča, so danes že povsem realistična.

Vsi liki v povesti, od glavnega junaka Andreja do najbolj anekdotičnega, so temeljito izklesani in dodelani - tudi za tiste črvojede, ki ob pomanjkanju drugačnih argumentov tem bolj vztrajno iščejo pomanjkanja psihološke temeljitve in izgradnje v neki vrsti našega pripovedništva. Pleškove junake je izdelala zgodovina! Tako v preprostih elementih Pleškovega lažodnega besedovanja ne izsledimo nikakršnega "za lase privlečenega" modrovanja, praznega besedičenja in nepotrebnega "psihološkega" razoniranja. Pleško ždi z besedo. Zato se tem bolj razvname v naravnost ljubavni pesmi svoji sanjani, izgubljeni rodni grudi in v epičnih opisih, kot sta npr. - poleg mnogih drugih - prizora rešitve izpred brezna na Krimu in požig domačije, ki bosta bralcu težko ušla iz spomina. Odnosi med ljudmi so tudi v zmedbi tragičnih dogajanj povsem naravni, saj sredi razredčnega vzdružja iz strahu porojenega nezaupanja in opreznosti njegov junak pribije: "Če hojemo boljkih časov, moramo postati drugačni, boljši ljudje." Tudi za to - mogoče prav zavoljo tega - je krvavelo domobranstvo. Zato so ga komunisti še po končani svetovni moriji hoteli fizično ugonobiti na stotinah morišč slovenske zemlje - zato so se mu nekateri odrekli in ga še zanikajo... Ker je narod v domobranstvu našel svojega duha! Objektivno gledano je oboje nemoralno. Zakaj oboji so s svojimi peverznimi in nčevimi stremljenji dobro slovensko ljudstvo izgrabili v bratorno samoučienje...

Pleškovo živo, sočno pripovedovanje teh usodnih pretresov je dražeč vbdiljaj prav v srčiko našega domotožja in spominov, kateremu ne bo mogel uiti nikdo naše generacije v tujini. Vsi se namreč ne bodo mogli povrniti kot Andrej - in premnogo bo za vselej odtujenih šlahtnih sadik naše zdomske zadruge, ki bodo uspevale in bogatile daljnje, eksotične prekomorske širjave. Tudi tega so krivi komunisti!

Stane Pleško nam je prilil goriva, ki je v premnogh naših lašcherbah že začelo usihati, da vztrajamo, pa da predvsem nova mladina v domovini, po pozabljivci, pa še preostali ideologi sovražtva in zločina dokončno spoznajo vso resnico komunistične revolucije prav za časa tuje okupacije na Slovenskem, kar je izviren, v nebo vpljoči greh, zgodovinska sramota marksističnih političnih šarlatanov. Kajpak rušenje desetletja vsiljenih, privzgojenih mitov za premnoge pomeni celo vprašanje eksistence, življenjskega smisla.

Žive priče nezadržno odmiramo. Toda poleg grmade drugih neumrljivih spominov bo tudi Pleškova "Domačija v viharju" neizbrisno pričevanje, kako si je slovenski zomec vseh 45 let tujine predstavljala - spravo: Dobrota v Pravici!

Dr. Stanko Kocper

CAFÉ NOIR:

LEV DETELA:

Zbirka skrivnostnih sanjskih pesmi je izšla na Dunaju. Naročite jo lahko na naslovu pisatelja: A - 1220 Wien Donaustadtstr. 30/16/16 (Cena 4 dolarje).

Srečanje	V nedeljo
Nočni obisk	Nočni čas
Spanje pravičnega	Uspavanka
Železna mati	Usodno obdobje
Tsunami	Nočna poskočnica
Sedmoglavec	Predsmrt
Kralj iz senc	Nočna oda
Sanje o nesreči sveta	Posmrt
Moja hiša - tvoja hiša	Kresnice
	Avtoportret

AKCIJA "DEMOS"

KONČNI OBRAČUN

V okrilju S.K.S. je Slovenska krščanska demokracija (SLS) v Kanadi zbrala za SKD sledeče prispevke:

Tone Adamič	\$ 100.00
Anica Dolenc	200.00
Matija Glavič	20.00
Albina Gospodarič	100.00
Les Hall	300.00
Frank Henigman	200.00
Frank Hočevar	100.00
Peter Klopčič	100.00
Stane Klemenčič	200.00
Frank Lajner	100.00
Ivan Levstek	50.00
Janez Marenčič	100.00
Ivan Marn	100.00
Družina Mauser	250.00
Neimenovani	20.00
Neimenovani	30.00
Frank Perovšek	60.00
Justina Petrič	100.00
Ciril Preželj	50.00
Stanko Šajnovič	300.00
Stanley Šajnovič	100.00
Francka Škulj	100.00
Jože Škulj	150.00
John Tratnik	100.00
Joze Turk	120.00
Stane Ulčar	100.00
Ivan Zalar	100.00
Janez Trpin	500.00
Založeno	250.00
Skupno	\$ 4,000.00
Dodaj Transfer iz	
Liste II. "Slovenija" C.U.	500.00
Tone Lesar	50.00
Tone Muhič	200.00
S. Valentič	500.00

Skupno April 15. 90. \$ 5,250.00

SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA
646 Euclid Ave., Toronto M6G 2T5
Tel. 532-4746

747 Brown's Line, Toronto, Tel. 252-6527
John E. Krek's Slovenian Credit Union

OFFICE HOURS

MONDAY	10 a.m. - 4 p.m.
TUESDAY	10 a.m. - 8 p.m.
WEDNESDAY	10 a.m. - 4 p.m.
THURSDAY	10 a.m. - 8 p.m.
FRIDAY	10 a.m. - 8 p.m.
SATURDAY	10 a.m. - 1 p.m.
NEW TORONTO	
TUESDAY	1 p.m. - 8 p.m.
THURSDAY	1 p.m. - 8 p.m.
FRIDAY	10 a.m. - 8 p.m.
SATURDAY	9 a.m. - 12 noon

BITI ČLAN HRANILNICE — JE V KORIST TEBI IN V POMOČ PRIJATELJU!

Župnijska hranilnica in posojilnica "Slovenija"

Vam nudi razne finančne uskuje: Posojila za hišo, avtomobile, potovanja, študij itd. Veliki prihranki pa se obrestujejo po najvišji možni stopnji.

Poslužite se naše slovenske finančne ustanove!

URADNE URE

na Manning Ave., Toronto

Torek - sredo	10 a.m. - 3 p.m.
Četrtek - petek	10 a.m. - 8 p.m.
Sobota	10 a.m. - 1 p.m.

Tel.: 531-8475

na 739 Brown's Line, Toronto

Torek - sredo	10 a.m. - 3 p.m.
Četrtek - petek	12 p.m. - 8 p.m.
Sobota	10 a.m. - 1 p.m.

Tel.: 255-1742

v Hamiltonu pri sv. Gregoriju Velikem

Vsak petek od 4h do 8h zvečer.	Tel.: 561-9952
Sobota - 10 a.m. - 1 p.m.	

DODATEK K SEZNAMU II.:

Prej objavljeno	8,760.00
Minus "Slovenija" C.U. (na SLS seznam)	500.00
Neimenovani-Konrad Breznik daroval 200.00, ne 100.00	

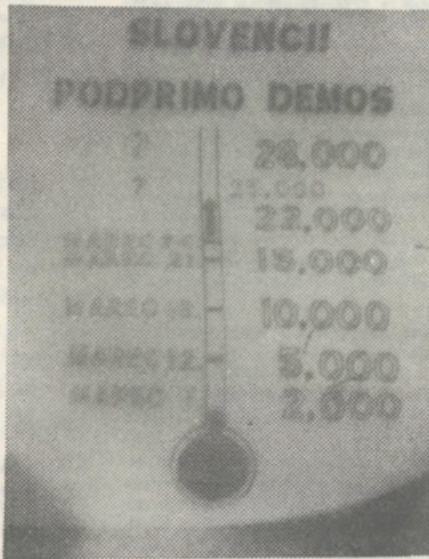
Skupno seznam II. \$ 8,260.00

Seznam III., dne 8. aprila 1990.:

Strah Valentin	100.00
Oman Ciril	200.00
Kastelic Jože	500.00
N.N. od F.O.	100.00
Kumer John in Jožica Valentin	200.00
Antonija Stezinar	100.00
J. Mlakar	50.00
Pavčnik Konrad	20.00
Zupančič Lojze	25.00
N.N. od M.M.	100.00
Platner Lojze	100.00
K.K. (od S.P.)	100.00
Frank Kozar	50.00
Opeka Milka	20.00
Kokalj Janko	40.00
Mlakar Lojze	50.00
N.N. od J.E.Krek	50.00
Žabjek Lojze	100.00
Lenart Mate	50.00
Reiner Joe	100.00
Kolenc L.	100.00
Šalehar Emilija	100.00
Ambular Franc	50.00
N.N. od J.V.	20.00
Pavlič Janez	50.00
Mrs. Marija Gruntar	100.00
Ga. Ančka Žumer	100.00
Zdene Vižintin	500.00
Anton Grobin	50.00
Štefan Bohnc	50.00

Skupno seznam III. dne 30. aprila 1990 3,195.00

\$ 37,468.92

Seznam IV. dne 30. aprila 1990.

Alojz Tkalčič	50.00
Vlado Jarc	150.00
Frank & Mara Osredkar	500.00
Borut & Marjeta Bratovž	100.00
Alojz Tkalčič	50.00
Frank Rogelj	100.00
Jakob Gradadolnik	50.00
John Lovrin	100.00
Darko Lovrin	100.00
Franc Bojc	50.00
Jože Gradadolnik	100.00
Greg Nosan	50.00

Skupno seznam IV. \$ 1,400.00

Seznam V.

Ivan Kastelic	20.00
Vladimir Brajša	50.00
E/A Krajc	50.00
Mark Kuk	62.92
Minus N.N. 50.00	50.00

Skupno seznam V. \$ 132.92

RECAP, dne 30. aprila 1990.:

SEZNAM I.	\$ 16,150.92
SEZNAM II.	8,260.00
SEZNAM III.	3,195.00
SEZNAM IV.	1,400.00
SEZNAM V.	132.92
SLS Kanada	5,250.00
Sv. Gregorij Hamilton	2,980.00

Skupno do 30. aprila 1990 \$ 37,368.84

Odposlali v Slovenijo	34,250.00
Vabila	330.00
Pisalniški stroški pošta in telefon	62.92

V Banki 30. aprila \$ 34,842.92

Skupno 37,368.84

Skupno prejeli 37,368.84
Še: Janez Jakše 100.00
Obresti .08

SKUPNO PREJELI □ 37,468.92

Izdali 34,842.92
Zadnja pošiljka 2,826.00

SKUPNO IZDALI □ 37,468.92
Balanca v Banki 00,000.00

V imenu Slovensko-kanadskega sveta se vsem darovalcem iskreno zahvaljujem.

Toronto, 5. maja 1990.

Mark Kuk, blagajnik SKS

Ko-ordinacijski odbor

SLOVENSKO-KANADSKEGA SVETA

se to pot še enkrat iskreno zahvaljuje vsem Slovincem, ki so tako širokogrudno podprli napore demokratov v domovini in tako doprinesli skromni delež k zmagi Demosa. Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki so pomagali pri nabiranju denarja. Bodimo ponosni na ta uspeh! Iz Ljubljane so nam v znak hvaležnosti poslali kopije plakatov, katere, da smo z našimi prispevki omogočili. Tudi obljublajo osebno zahvalo.

Ko-ordinacijski odbor Slovensko-Kanadskega Sveta.

- YOGURTS • CREAM CHEESE
- PRESSED COTTAGE CHEESE
- SOUR CREAM • COTTAGE CHEESE
- DRINKING YOGURT

NEW! YOGURT BASED SALAD DRESSINGS "THE YOGURT LOVER'S DRESSING" NEW!

QUALITY and TASTE you can TRUST

Try Biobest Yogurt and Famous Astro Dome Granola Yogurt. NOW! Both with Fruit on the Bottom

ASTRO PRODUCTS AVAILABLE AT FINE DAIRY COUNTERS
ASTRO DAIRY PRODUCTS LTD., ETOBICOKE, ONTARIO

SLOVENCII!

STRNIMO VRSTE!

PODPIRAJMO DEMOS IN DEMOKRACIJO V DOMOVINI SLOVENIJI!

ZDRAVLJICA

Prijatiji, odrasle so trte vince nam sladko, ki nam oživilja tile, srce razjasi in oko, ki vtopi vse skrbi, v potrhih prsih up budi!

Komú najpred veselo zdravljico, bratje, čmo zapet? Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet, brate vse, kar nas je sinov sloveče matere!

Zivé naj vsi naródi, ki hrepene dočakat' dan, ko, koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan,

ko rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak!